

Tretji	Dajavni	Dativus
Četerti	Toživni	Accusativus
Peti	Zvavni	Vocativus
Šesti	Skazavni	Localis
Sedmi	Storivni	Instrumentalis —

in okrajšano: Im. R. D. T. Zv. Sk. St.

Novice.

Iz Zagreba. L. T. — Pač res, da je godba eden naj prijetnih in naj primernejših naukov za navdušeno in sposobno mladino. Pastirček veselo žvižga časi na polji nevedoč, da prijazno petje in žvergljanje velik je dar, kterega je Bog podelil nekterim ljudem. Mnogokrat zdihuje odrasčeni deček, ne imevši priložnosti, da bi se bil v petji ali v godbi izuril. Veselo pričakuje nekteri deček velicoga mesta in visocih šol posebno, ako mu obljubiš, da se bode godenja in petja učil. Še lepše pa je gledati konec šolskega leta bogati plod tacih učencev, kateri so po letu neprestano hodili v taki zavod in se naučili dosti koristnega in lepega za svoje življenje. Ne bodem se zmotil, ako naravnost rečem, da hervaška godbina šola je na izverstni podlagi temeljitosti, da so v nji verli učitelji, spretni učenci in urne učenke, ki naj bi bili z gled nekterim tacim zavodom. Pokazali so 28. julija let. l. kaj marljivost storiti more, vredivši krasni „izpiti koncert“, kateri je bil izverstno izpeljan. — Zbrala se je bila prilična množica ljudi, večina staršev in druge rodbine k tej veselici, da poslušajo urne roke svojih marljivih dečic. Da ta koncert ni bila šala, pričujejo nam težke igre, ktere so bile tako dobro izvedene, da nisi vedil, je li si pri kaki operi ali kje v kacem drugem izobraženem kazališči. Naj poprej so igrali vsi učenci na gosli „ouverturo“ verh narodnih pesem, sestavljeno po verlem tukajšnjem godbinem učitelju g. Antonu Švarcu; potem je pela mlada gospodičina Franjica Švarceva napev za globoki sopran „požuda domovine“. Temu je sledila po dijaku g. L. Kaviću kaj dobra fantazija na violončelu, imenovana „Slavjanin“, ktero je sestavil naš čitelj violončela g. J. Oertl. Za tem stopijo na oder učenci: M. Barać, Šk. Macun, Vl. Vran, Fr. Klein in grof Marko Jelačić, kateri so na goslih z glasovirjem „concertantno četerglasje“ od g. Švarca pokazali, da so se prav marljivo učili. Ko ti odidejo, pride druga versta mladih deklčic: Kösslerjeva S., Vodičkova L., Ružičkova M., Papovičeva L., Gavrilovičeva D., Golubičeva K., Wallauchova J. in Švarcova F., in zapoje „večernu pjesmu“ tako z lepimi in čistimi glasi, da so jo morale ponavljati, preden je bil mir ploskanja. Tudi „petoglasje za violončel“ od g. Oertla, ktero so igrali Ban J., Hercul A., Felbinger G., Kössler D. in Kadić J. je prav zadovoljilo poslušavce. Po tem se pokaže na znana verla pevkinja gospdč. Matilda Malingerjeva, tudi

učenka godbine zagrebske šole, koja je bila, še preden je začela peti, z gromovitim ploskanjem in z glasnimi živila-klici sprejeta. Pela je dvakrat tako čisto in lepo, da bi jo bili nazoči gospodje gotovo celo noč prav radi poslušali. Zares, da je prevažna misel, naj bi se poslala imenovana virtuozkinja na višje kako godbino učilišče. Gotovo bode slavila vse svoje podpiravce. Za to krasno pesmijo igral je dijak gosp. J. Eisenhut na violončelu Oertlnove „domovine glase“ in se tudi prav dobro obnesel. Konec nepozabljive veselice bil je pa „pervi finale“ iz spevoigre Ernani, ki so ga peli vsi učenci in učenke. Opomniti moram, da je to krasno igro pomagal izvrstno izvesti možki zbor narodnega deželnega glasbenega zavoda. Izvrstno petje in kaj lepo godenje prebudilo je v vseh poslušavcih veselo čut; ploskali so navdušeno prav dolgo časa. Za tem bila je očitna delitev daril v „dvorani“ (tu so tudi koncertovali) in mično tiskanih programov, v katerih so vsi učenci godbine šole po zasluženji klasificirani. V vseh ozirih toraj zagrebska muzična šola zasuži, da bi se posnemala. — Druga slovesnost bila je potem 29. julija za gimnazialce. Najprej je zbor zapel „Žicam“ in potem lepo deklamoval gimn. gosp. Marko Zrinović „Delimanić i žena mu Kata“. Za tem sledil je „govor Adherbalov v rimskem senatu“ v latinskem jeziku; izvrstno govoril je g. Jožef Kos. Delitvi daril sledil je četverospjev od g. Srabca „Iz Bogom“, in nazadnje bil je „oprostni govor“, s katerim je g. Mirko Divković slovesnost prav dobro končal. — Slava!

Iz Gorice. Pri tukajšnji normalki, koja podučuje v treh jezikih, je po naj vikšem sklepu 19. jul. t. l. ustanovljena taka le plača:

1 vodja bo služil na leto	800 gold.
1 katehet bo služil na leto	600 „
1 pomočni katehet bo služil na leto	210 „
2 učenika bota služila na leto po 600 gold. .	1200 „
4 učeniki bodo služili na leto po 500 gold. .	2000 „
2 podučitelja bota služila na leto po 300 gold.	600 „
2 podučitelja bota služila na leto po 250 gold.	500 „
1 šolski služabnik bo služil na leto	200 „

Ta plača se bode začela s prihodnim šolskim letom 18^{63/64}, in se bo od dosedanjih 4462 gold. 50 kr. zvikšala do 6110 gold.

Te vesele novice smo že davno željno pričakovali, tedaj: dobro došla!

Iz Ljubljane. God svitlega našega cesarja se je tukaj 18. pret. m. prav veselo in slovesno obhajal. Ob 8. je imelo c. k. vojaštvo cerkveno slovesnost poleg kolodvora, ob 10. pa so naš mil. knez in škof v stoljni cerkvi peli veliko sv. mašo, kjer so bili pričujoči vsi višji cesarski, deželni in mestni vradniki in veliko pobožnega ljudstva.

Listnica. Vse druge primerne dopise, ki jih je „Tovarš“ pozneje prejel, pa tudi popise nekterih mičnih šolskih spraševanj bode „Tovarš“ drugo pot na svildo prinesel.

Odgovorni vrednik:

Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:

Jož. Rudolf Milic.